

for, at Enhver, der ønsker en Afgjørelse nu af denne Sag paa den eneste, efter min Mening — jeg vil ikke sige anstændige Maade, men værdige Maade — maa stemme for Flertallets Forslag, saa kommer der jo nok Samstemning i Landstinget, og saa have de en Finantslov. Vilde de imidlertid ikke det, og de mene kun at kunne gaa med til noget Mindre, navnlig noget Mindre, efter den mærkelige Fortolkning, som den ærede sidste Tale gav for Universitetets Vedkommende, kunne de ærede Medlemmer slutte sig til det ærede Medlem for Frederikshaavn (C. B. Nyholm). Det kommer til Afstemning som Nr. 2, det Samme foreligger i Landstinget, og hvis dette, hvad jeg ikke antager, kommer bag efter os med Afstemningerne, faar dette jo ogsaa Leilighed til at tage det, og saa er Finantsloven ogsaa særdiv. Det 3die Afstemningspunkt er Folkethingets Affattelse, som jo foreligger ligeledes i begge Thing. Jeg begriber derfor ikke, hvortil de ville have den nye Vending, her er paa Tale. Jeg maa erkjende, at dersom de Herrer her have et Flertal for et nyt Kompromis, der kan vinde Folkethingets, Landstingets og Regjeringens Samstemning, og kun kunde blive vedtaget paa Grund af Betenteligheder, som jeg ikke kjenner, derved at Forslaget blev vist tilbage til Fællesudvalget, for at de Herrer imorgen eller paa Onsdag formelt kunde indstille dette Forlig, — i dette Tilfælde er ethvert Ord af mig eller Forslagsstillerne aldeles overflødig, thi saa er den Sag afgjort forinden Forhandlingerne, og saa behøve vi ikke at tale om den her. Men Et forekommer det mig, at de Herrer maa sige, og det er, hvori dette Forlig, hvori dette Kompromis bestaar; thi noget saadant helt vidt Forskjelligt fra, hvad der foreligger, kan det dog ikke være. Det ærede Medlem fra Frederikshaavn har to Punkter, og de Herrer have fire Punkter, saa derimellem maa det formentlig ligge. Men hvad er det, der ligger derimellem? Det maa de Herrer let kunne forklare. Naar derimod den ærede Forslagsstiller har anført, at man ikke nu skal tale om, hvilke Indrømmelser de ville gjøre, som stemme for hans Forslag, da vilde jeg betragte denne Opfattelse som aldeles urigtig for hvilken som helst Side i Folkethinget at indlade sig paa. Det er dog en mærkværdig Maner. Efter at det ærede Medlem, der nu er Forslagsstilleren, har siddet i Fællesudvalget i snart en Maaned, været Formandens hvide Haand, hans Sekretær, har han maattet bruge 8 Dage bagefter for at komme saa vidt at kunne stille et Forslag, om hvilket han ikke veed, hvad det fører til, og hvorom han udtrykkelig erklærer, at de, der vedtage det, ikke maa sige, hvad de mene dermed. Det forekommer mig at være imod god Forhandlingsmaade. Vil Landstinget under sine Forhandlinger vedtage et saadant Forslag som det,

der er stillet af det ærede Medlem, og kommer der, inden Forhandlingen her sluttes, enten idag eller imorgen, eller naar det bliver, Meddelelse til os derom, saa vil jeg anbefale, at vi følge Landstingets Beslutning, thi der vil det ligge en Erkjendelse fra Landstingets Side af, at det ikke er tilfreds med den Indstilling, det har modtaget fra sine Medlemmer i Fællesudvalget (Modsigelse!) — Det ærede Medlem, der modtager dette, kan ikke indestaa for, hvorledes Forholdet absolut er mellem Landstinget og dets Medlemmer i Fællesudvalget. Jeg siger, at der i en saadan Indstilling fra Landstinget vilde ligge en Erkjendelse af, at Thinget ønsker en Forandring, og det vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til at modsætte mig, at der gives Leilighed til, naar Landstinget ønsker, at den skal søges paa den Maade; men et Forslag fra et Medlem af Fællesudvalget paa dette Tidspunkt og med den Motivering, vi have hørt, vil jeg for mit Vedkommende ikke paa nogen Maade tilraade at vedtage. Det ærede Medlem og hans Venner — det ærede Medlem fra Nørresundby og flere — maa være in confesso om, at her er et Flertal og der er et Flertal, og at de vilde, med eller mod Regjeringen, tage det Kompromis, de havde formet, og saa kunde de lave det Høje uafhængigt af os, saa at al Tale paa vor Side var overflødig; men at følge et Forslag, der, saaledes som dette, er et Slag i Luften, vilde efter min Mening være aldeles urimeligt. Jeg raader derfor til at stemme imod det ærede Medlems Forslag, men samtidig gjentager jeg: Kommer der under Forhandlingerne Meddelelse om, at Landstinget har ønsket en saadan Bevægelse for under den ene eller anden Form at vise Smøbedommen, saa vil jeg sige: Stands Forhandlingerne og før Landstingets Ønske.

Jagd: Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne i det Foredrag, som den ærede Ordfører aabnede Forhandlingerne med, thi det er ikke dem, som i Virkeligheden ere Sagens Kjerne. Han har selv ved en henkastet Bemærkning præciseret denne, idet han talte om, at der skulde bygges en Fæstning for Folkethinget. (Berg: Mod Folkethinget). Det ærede Medlem talte om, at Finantsloven var dengang Folkethingets Fæstning. (Berg: Man fortalte det saaledes). Ja, det er nu ganske ligegyldig, hvorledes den ærede Ordfører refererer sine Ord fra dengang, thi det er ikke alene hans Udtalelser ved denne Leilighed, men det er de Anstuelser, der ere komne frem gennem hele denne Strid, ja, jeg tør sige gennem hele den Række foregaaende Stridigheder, hvori de forskellige Dele af Lovgivningsmagten nu i saa lang Tid have været udviklede med hinanden, der ud-